

LBRIS

We know
books

Cele mai frumoase povești clasice

Traducere din italiană: Rodica Chiriacescu

Repovestite de Stefania Leonardi Hartley

Frumoasa și bestia

Povestă de Mme Le Prince Beaumont

Ilustrații: Giorgia Broseghini

A fost odată un **negustor** bogat, care trăia împreună cu cele trei fiice ale sale într-o locuință **LUXOASĂ** din oraș. Cele două fiice mai mari erau egoiste și înfumurate, pe când cea mai mică, al cărei nume era Bella, datorită **farmecului** ei, avea o inimă bună, sinceră și generoasă.

Deoarece unele afaceri merseseră prost, negustorul pierdu o mare parte din bogățiile sale și, împreună cu cele trei fiice, trebui să se **mute** într-o căsuță sărăcăcioasă de la țară. Bella se adaptă de bunăvoie la **NOUĂ** situație, în timp ce surorile ei nu încetau să se plângă.

Într-o zi, tatăl le anunță că trebuie să se ducă în oraș pentru treburi și, având mari **speranțe** că-și va rezolva problemele economice, se oferă să le aducă fiecareia câte un **DAR**. Fără să stea pe gânduri, cele două surori mai mari cerură veșminte și bijuterii, în timp ce Bella spuse că ea nu dorește decât un **trandafir**.

Totuși, lucrurile nu se petrecură așa cum prevăzuse negustorul și el trebui să se întoarcă acasă cu mâinile goale. Pe neașteptate, pe drumul de întoarcere, omul a fost surprins de o furtună de zăpadă și, văzând un CASTEL, aparent nelocuit, se gândi să se refugieze acolo pentru noapte. Sosind în pragul castelului, privirea îi căzu pe o viguroasă tufă de trandafir. Amintindu-și atunci de promisiunea pe care i-o făcuse Bellei, întinse mâna să culeagă una dintre florile minunate, spunându-și:

„Așa pot să-mi mulțumesc măcar una dintre fiice”.

Deodată, un **monstru** îngrozitor ieși din tufă și,
prinzându-l de braț, răcni:

- Te-am găzduit! Și-acum, mișele,
Tu furî din bunurile mele?

Negustorul începu să bâlbâie niște scuze,
explicând că era vorba de un dar pentru fiica sa cea
mică, dar Bestia era de neînduplecat:

- Nu afli, hoțule, iertare, căci tot te bag la închisoare.
Un singur lucru țe-ar salva: să mi-o aduci pe fiica ta!

După care stăpânul castelului îi încredință un cufăr plin
cu **BIJUTERII**, cu ajutorul cărora fetele negustorului ar fi
putut să se întrețină în timp ce el se afla la închisoare,
și îl lăsă să se întoarcă la fiicele sale pentru a-și lua
rămăș-bun de la ele. Odată ajuns acasă, bietul bătrân
le arătă comoara, povestindu-le totuși, printre **lacrimi**,
de la cine și cu ce condiții o

primise. Fără să stea pe
gânduri, Bella exclamă
pe dată:

- Sărmane tată,
rău îmi pare că
ți-a adus necaz o
floare,
De-aceea
cred că este
bine să
te-nsoțesc;
deci merg
cu tine.

